

[Bækgaard.]

ærede medlem hr. Svend Haugaard, skal jeg kort sige, at vi kan tiltræde lovforslaget.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg tror ikke, man kan sige, at selskaberne har været presset, for det lå helt klart, at de ikke turde påtage sig denne risiko; derfor har jeg ment, at man måtte imødekomme dem ved at fremsætte dette lovforslag om en 10 års forlængelse.

I øvrigt takker jeg for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

(Lovforslaget (nr. 138) findes i tillæg A. sp. 2055, fremsættelsen i tidenden sp. 3373).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: Det er med en vis beklagelse, jeg anbefaler at udskyde revisionen af naturfredningsloven endnu for et år. Det vil formentlig være almindeligt bekendt, at en revision og en modernisering af denne lov længe har været tiltrængt, hvis loven skal opfylde sit formål: at værne om vort lands naturværdier og sikre de bedste muligheder for befolkningens fritidsliv.

Da loven sidst blev ændret — det var i 1961 — søgte man at løse de mest preserende problemer, mens de mere principielle spørgsmål blev henvist til behandling i en kommission. Desværre har denne kommission ikke været i stand til at afslutte sit arbejde, hvilket i første række skyldes, at den midlertidige løsning, folketinget fandt frem til i 1961, ikke har svaret til forventningerne, fordi der i den nye lovs § 22 blev indføjet en erstatningsregel, der gjorde lovbestemmelserne uanvendelige. Denne fejl søgtes rettet op i 1963, hvor folketinget vedtog en mere rimelig erstatningsregel, men ulykkeligvis blev den således ændrede lov sendt til folkeafstemning sam-

men med jordlovene og led samme triste skæbne som disse. Det siger jo sig selv, at den politiske strid, der i disse år har stået omkring jordproblemerne, i høj grad har hæmmet kommissionen i dens arbejde for at finde frem til retningslinjer for beskyttelse af naturen, som kunne vinde tilslutning her i det høje ting. Tilmed har kommissionen måttet afvente resultatet af de forhandlinger, der foregår i det af boligministeren nedsatte planlægningsudvalg, som behandler beslægtede problemer vedrørende byggeoven.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har naturfredningskommissionen foreslået den nødløsning, at § 22 udgår af naturfredningsloven, og at den kontrol med byggeri i det åbne land, som § 22 foreskriver, fremtidig skal varetages af amtsbygningsrådene. Hvis man til sin tid skulle vælge denne løsning, må det efter min mening kun ske under den udtrykkelige forudsætning, at amtsbygningsrådene forsynes med naturfredningsmæssig sagkundskab. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at der stilles teknisk bistand til rådighed, der må også ske en udvidelse af amtsbygningsrådene med et eller flere stemmeberettigede medlemmer, der udpeges af kulturministeren som særlig fredningssagkyndige.

Jeg tillader mig derfor at henstille, at disse betragtninger indgår i de fortsatte drøftelser i naturfredningskommissionen og i boligministeriet, inden den af kommissionen foreslåede lovændring foretages.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, idet jeg håber, at kommissionen kan tilendebringe sit arbejde så betids, at vi kan foretage den tiltrængte revision af naturfredningsloven i næste samling. Såfremt der ikke fra anden side fremsættes ønske om udvalgsbehandling, agter jeg ikke at foreslå nedsættelse af udvalg.

Jens Chr. Christensen: Venstre kan anbefale lovforslaget.

Thestrup: Også fra mit partis side kan vi anbefale lovforslaget.

Jeg finder ingen anledning til at gå ind på en diskussion af, hvorvidt vi skal sætte bestemmelserne i landsbyggeovens § 5 og § 20 ind i stedet for § 22 i naturfrednings-

[Thestrup.]

loven, men jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at når man går i gang med disse lovbestemmelser — det tror jeg også er værd at sige til den kommission, der sidder — så må man passe meget på, at man ikke kommer i strid med grundlovens ejendomsretsbestemmelse, for så når man i alle tilfælde ikke nogen vej.

Svend Haugaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Skytte, ikke er til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle få bemærkninger til lovforslaget.

Jeg kan sige, at det radikale venstre kan gå med til en forlængelse, men jeg kan også sige, at det er absolut uden nogen form for begejstring. Når vi siger ja, er det, fordi den kommission, der arbejder med et mere varigt forslag, ikke er færdig, men jeg vil på den anden side gerne henstille til denne kommission at sætte tempoet op, fordi det er meget tiltrængt, at vi får en ny og tids-svarende lov på dette område. Vi havde været ikke så lidt bedre stillet, hvis det forslag, der var fremme til folkeafstemning, var blevet vedtaget. Men det skal altså ikke være nogen hemmelighed, at vi i det radikale venstre absolut er utilfreds med den nuværende lovgivning på området og ønsker en betydelig ændring. Og vi henstiller altså, at kommissionen arbejder hurtigt.

Vivike: At naturfredningslovforslaget blev forkastet ved folkeafstemningen i 1963, har været til ubodelig skade for vore naturværdier og dermed for befolkningen, medens det har været til stor fordel og gavn for grundspekulanterne. Det er beklageligt, at revisionen af naturfredningsloven af 1961 nu foreslås udskudt 1 år, beklageligt, ikke mindst fordi flere og flere af vore naturværdier bliver brudt ned for hver måned, der går. Det bliver de simpelt hen, fordi grundspekulanterne arbejder på den måde, de gør, og fordi den nuværende lov af 1961 jo fortolkes på den måde, at de skal have erstatning, hvis der pålægges fredningsbestemmelser. Dette må vi have standset, der kan jo gå 1½ år eller mere, inden vi får en ny naturfredningslov, i den tid vil der ske ubodelig skade, og vi kan gøre det ved at lade § 22, stk. 2, udgå af loven. Det

mener jeg at vi ved en udvalgsbehandling må se at få gjort.

Iver Poulsen: Også i dag vil jeg forsøge at holde mig til det foreliggende lovforslag, og jeg kan sige, at de uafhængige finder, at begrundelsen for udsættelsen er saglig, rigtig og urokkelig.

Vi kan tiltræde lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg takker de ærede ordførere for deres positive holdning til det fremsatte lovforslag.

Også jeg deler den bekymring, der har været udtalt fra flere sider over, at et forslag til ændring af den gældende naturfredningslovgivning ikke har kunnet fremsættes. Men jeg finder, det er rigtigt, og jeg er glad for den tilslutning, der her er givet til, at man afventer afslutningen af naturfredningskommissionens arbejde i den tid, det nu må tage. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Svend Haugaard opmærksom på, at det jo ganske særligt er naturfredningskommissionens tilknytning til boligministeriets planlægningsudvalg, der har gjort, at den ikke er kommet længere med sit arbejde, end tilfældet er.

Jeg har imidlertid en formodning og forventning om, at kommissionen vil kunne afslutte sit arbejde i løbet af dette år, således at man kan komme videre i denne sag umiddelbart derefter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Vivike: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udførsel af fisk og fiskevarer.

(Lovforslaget (nr. 140) findes i tillæg A. sp. 2057, fremsættelsen i tidenden sp. 3442).

Lovforslaget sattes til forhandling.